

C/2024/1522

26.2.2024

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 20 września 2023 r. w sprawach T-201/16, T-335/16, T-357/16 i T-369/16, Soudal i in./Komisja, wniesione w dniu 30 listopada 2023 r. przez Soudal NV

(Sprawa C-734/23 P)

(C/2024/1522)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona wnosząca odwołanie: Soudal NV (a: H. Viaene, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji⁽¹⁾ i obciążenie Komisji kosztami postępowania przed Sądem i Trybunałem oraz posiłkowo, gdyby Trybunał ograniczył się do uwzględnienia zarzutu trzeciego, uchylenie nakazu odzyskania pomocy przewidzianego w art. 2 zaskarżonej decyzji i obciążenie Komisji kosztami postępowania zarówno przed Sądem, jak i Trybunałem;
- posiłkowo, jeśli Trybunał potwierdzi zarzuty wnoszącej odwołanie, ale uzna, że sprawa nie została jeszcze rozstrzygnięta, ponieważ Sąd nie wypowiedział się w przedmiocie pomocniczego rozumowania dotyczącego zasady ceny rynkowej, przekazanie sprawy przez Trybunał Sądowi wyłącznie w zakresie pomocniczego rozumowania dotyczącego selektywności oraz postanowienie, że rozstrzygnięcie o kosztach postępowania przed Sądem i postępowania przed Trybunałem nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie, a także, tytułem dodatkowym, uwzględnienie przez Trybunał również zarzutu trzeciego i przynajmniej niezwłoczne uchylenie nakazu odzyskania pomocy przewidzianego w art. 2 zaskarżonej decyzji.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy dotyczy szeregu naruszeń prawa i błędów w ustaleniach faktycznych z powodu stwierdzenia, że Komisja prawidłowo zdefiniowała system odniesienia i że słusznie ustaliła istnienie odstępstw od systemu odniesienia. Zarzut ten dzieli się na trzy części. Każda z tych części zarzutu, jeśli zostanie uwzględniona przez Trybunał, wystarczy do uchylenia zaskarżonego wyroku, a tym samym do stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji.

- a) W przedmiocie pierwszej części zarzutu: w części pierwszej wnosząca odwołanie wykaże, że zaskarżony wyrok należy uchylić, ponieważ Sąd próbował ustalić system odniesienia, opierając się na naruszeniach prawa i przeinaczeniu okoliczności faktycznych.
- b) W przedmiocie drugiej części zarzutu: w części drugiej wnosząca odwołanie wykaże, że Sąd dopuścił się naruszenia prawa i przeinaczył prawo belgijskie, orzekając, iż w Belgii art. 185 ust. 2 lit. b) CIR 92⁽²⁾ pozwala na korektę ujemną tylko wtedy, gdy odpowiednia lub współzależna korekta dodatnia została dokonana przez organ podatkowy innego państwa.
- c) W przedmiocie części trzeciej zarzutu: w części trzeciej wnosząca odwołanie wykaże, że ustalenia Sądu są obarczone naruszeniem prawa i przeinaczeniem okoliczności faktycznych w zakresie, w jakim Sąd twierdzi, że art. 185 ust. 2 lit. b) CIR 92 nie pozwala na dokonanie korekty poprzez odniesienie do „hipotetycznego zysku”.

Zarzut drugi dotyczy naruszenia przez Sąd art. 61 statutu [Trybunału Sprawiedliwości], szeregu naruszeń prawa i błędów w ustaleniach faktycznych, ponieważ Sąd orzekł, że Komisja słusznie zakwalifikowała rozpatrywany system jako selektywny. W tym względzie wnosząca odwołanie wykaże, że trzy scenariusze, które wykazują rzekomą selektywność, nie znajdują oparcia w rzeczywistości. Gdyby Trybunał zgodził się na odrzucenie tych trzech scenariuszy, nie byłoby selektywności i należałoby uchylić zaskarżony wyrok i stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji.

Zarzut trzeci dotyczy tego, że Sąd dopuścił się naruszenia prawa, stwierdzając, iż nakaz odzyskania pomocy nie narusza zasad pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji (UE) 2016/1699 z dnia 11 stycznia 2016 r. w sprawie programu pomocy państwa dotyczącego zwolnienia z opodatkowania nadmiernych zysków SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) wdrożonego przez Belgię (Dz.U. 2016, L 260, s. 61).

⁽²⁾ Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (kodeks podatku dochodowego z 1992 r.).